

[Aksel Larsen.]

godkende dem ved en afstemning. Det er jo en umulighed. Derfor ville naturligvis det eneste rigtige være, at man sagde: det vil vi overhovedet ikke have med at gøre — så kan regeringspartierne jo more sig med at vedtage en dagsorden, der siger, at de er tilhængere af de lovforslag, regeringen har fremsat. Det formodede jeg faktisk de var, før forslagene blev fremsat — det troede jeg faktisk — men de mener, vi er i tvivl om det, og så må det ekstra fastslås, og det skal de have lov til.

På den anden side: når jeg er i tvivl — og det kan man jo somme tider være — så søger jeg at tænke lidt logisk, og det hjælper mig, og nu har jeg fundet ud af, at når vi har foreslået en dagsorden, som vi gerne vil have til afstemning, men som logisk set ikke kan komme til afstemning, hvis der vedtages et andet dagsordensforslag først, er vi faktisk nødt til at stemme imod det forslag for at vise, at vi oprettholder vor egen dagsorden. Men i øvrigt har en afstemning om det ærede medlem hr. Hans Rasmussens forslag til dagsorden ingen betydning, for den kan jo kun bekræfte, at regeringspartierne er tilhængere af de lovforslag, regeringen har fremsat, og det var der vel en mulighed for at man allerede tidligere kunne tro på.

Dernæst hævder den højtærede statsminister, at regeringen har optrådt parlamentarisk korrekt ved at fremsætte lovforslagene i folketinget, og det har man gjort, fordi man højagter folkestyrets traditioner og for at få klarhed over bredden af den tilslutning, man kunne vente; men så siger han næsten i samme åndedrag, at det er jo adskillige dage siden — han sagde endda en hel uge siden — man fremlagde disse lovforslag for venstre og de konservative i fortrolige, lukkede forhandlinger. Hvorledes det kan harmonere med respekten for folkestyrets traditioner, er jeg altså ikke helt klar over.

Jeg er heller ikke helt klar over, om disse lovforslag virkelig har været forelagt venstre og de konservative for en uge siden. Jeg ved, at jeg efter påkrav fik den højtærede statsministers redegørelse fra fredag i lørdags, — og det takker jeg naturligvis for — og jeg fik samtidig et par af de udarbejdede lovforslag og skitser til et par andre. I mandags kom så buketten af lovforslag og stats-

ministerens fremsættelsestale, men jeg synes ærlig talt ikke, det berettiger statsministeren til at fortælle, at vi har haft så strålende god tid til at studere dette her, at alting måtte være helt klart, og at vi måtte kunne tage stilling til det nu. Vi har da vist aldrig før været i den situation, at det er blevet forlangt, at folketinget skulle tage stilling til 12 komplicerede lovforslag i løbet af 48 timer.

Derfor må vi, hvis regeringen vil have sine lovforslag behandlet, hvis det er dens alvorlige mening, at den vil have dem behandlet, naturligvis have den fornødne tid til denne behandling, og så kommer vi heller ikke uden om udvalgsbehandling. Nå, men jeg har jo forstået, at en sådan skal vi også få. Den højtærede statsminister har virkelig ikke noget imod en udvalgsbehandling — den skal bare være afsluttet i morgen aften, længere må den ikke vare. Nå ja, derefter må der altså godt restere nogle detaljer, men selv om tinget ikke med enstemmighed i dag vedtager det ærede medlem hr. Hans Rasmussens dagsordensforslag, skal i hvert fald et bredt flertal i tinget inden i morgen aften principielt erklære, at de vil godkende samtlige regeringens lovforslag; ellers sker der noget, og vi kan godt gætte 3 gange, men det er nu ikke nødvendigt; vi ved jo godt, hvad det er, man tænker på. Det skal man have lov til fra regeringens side, og jeg er såmænd lige ved at sige, at regeringen skal have tak for det. Når jeg siger, jeg er lige ved at takke regeringen for det, er det, fordi jeg mener, regeringen godt kunne have optrådt på en helt anden måde, så den ikke havde bragt folketinget i den situation og ikke havde bragt landet i den situation, den bringer det i.

Nu har vi hørt den højtærede statsministers forargede tale om det skandaløse i, at socialistisk folkeparti vil føre landet ud i en arbejdskamp. Men hvis et bredt flertal i tinget ikke inden i morgen aften har sagt, at det vil stemme for regeringens 12 lovforslag, så udskriver regeringen valg — og så kan de jo ikke så godt vedtages under en valgkamp, vel?

Hvad der så sker under valgkampen med hensyn til arbejdskamp eller ikke arbejdskamp, ved jeg naturligvis ikke, men når jeg henholder mig til den højtærede stats-